

Отъ еоценската серия доказани сж въ България срѣдниятъ и горниятъ Еоценъ; долниятъ обаче като да отсъствува.

Срѣденъ Еоценъ.

Отъ всички членове на Еоценската серия най-разпространенъ се показва Срѣдния Еоценъ, представенъ съ нѣколко хоризонти, отъ които най-долния е доказанъ въ околноститѣ на Търново, а най-горния около Сливенъ. Срѣдниятъ Еоценъ особено е развитъ на западъ отъ Варна около Дѣвненското езеро, въ областъта на Черно море отъ дветѣ страни на Камчията, въ Тракийската котловина около р. Марица; въ източнитѣ Родопи, отчасти въ Сакаръ планина и пр.

1. Въ околноститѣ на Търново. — Най-долния нумулитовъ хоризонтъ отъ Срѣдния Еоценъ е оставилъ следитѣ си въ най-близкитѣ околности на Търново, отъ дветѣ страни на р. Янтра. Той се явява на югъ отъ старата столица и се простира въ тънка ивица отъ изтокъ къмъ западъ. Еоценскитѣ образувания около града лесно се разпознаватъ отъ баремскитѣ подъ тѣхъ, върху които лежатъ трансгресивно. Тѣ заематъ една малка частъ отъ височинитѣ на юго-изтокъ отъ Търново и презъ с. Марно-поле и лозята пластоветѣ имъ се направляватъ къмъ с. Балванъ, като следятъ севлиевското шосе, заедно съ възвишеноститѣ и отъ дветѣ му страни. Къмъ устието тѣ изчезватъ, а около казармитѣ на Марно-поле тѣ сж измити; най-нормално се виждатъ развити около Табята, срещу града и въ лозята къмъ западъ. На северъ Еоценътъ не достига до с. Бѣляковецъ, нито пъкъ на югъ до р. Янтра, въ посока къмъ селата Шемшево и Пушево.

Табята надъ гората се издига върху еоценски теренъ и най-горе излизатъ глинено-варовити мергели, отчасти пѣсъчни, повечето измити и разнесени. Подъ тѣхъ се показватъ глинено-варовити, сиво пепеливи пѣсъчници, които въ по-низко ниво преминаватъ въ слабо-глауконитни пѣсъчници. Най-после въ основата на тѣзи откриватъ се синкави, богати на глауконитъ пѣсъчници, промѣнени на повърхността въ ужълти отъ проникването на атмосфернитѣ води.

На югъ отъ Табята еоценскитѣ образувания излизатъ